

U S T A W A

z dnia 14 lipca 1920 r.

o ujednostajnieniu i podwyższeniu podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Art. 1. Uchyla się na obszarze b. Królestwa Kongresowego moc rozporządzeń b. władz okupacyjnych niemieckich i austriacko-węgierskich w przedmiocie podatków gruntowych i podymnego i przywraca się stosowanie na tym obszarze przepisów, zawartych w rosyjskiej ustawie o podatkach bezpośrednich (Zb. Pr. tom V wyd. 1903 r. art. 119—218 i 272) ze zmianami, wskazanymi w art. 2—8 niniejszej ustawy.

Art. 2. Ustępowi 3 art. 120 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich nadaje się brzmienie następujące: „wszystkie grunty i lasy, stanowiące własność Państwa”.

Artykułowi 132 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich nadaje się brzmienie następujące: „podatek gruntowy dodatkowy pobiera się w wysokości 100% podatku gruntowego głównego. Majątki, nie przekraczające przestrzeni 30 morgów, płacą podatek gruntowy dodatkowy w wysokości 60% podatku gruntowego głównego”.

Ustęp 2 art. 142 tejże ustawy otrzymuje następujące brzmienie. „fabryki i zakłady rządowe oraz wszystkie wogóle gmachy rządowe, nie wyłączając pomieszczeń, zajmowanych w tych budynkach przez urzędników wojskowych lub cywilnych i służbę niższą, tudzież lokali wynajmowanych”.

Art. 3. Stawki głównych podatków gruntowych, określone w dodatkach do art. 128 i 171 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, podwyższa się czternastokrotnie.

Art. 4. Podymne dworskie główne, określone w dodatku do uwagi do art. 150 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich, w majątkach klasy I, II, III i IV podwyższa się ośmiokrotnie, a w majątkach klasy V — sześciokrotnie. Podymne dodatkowe pobiera się w wysokości 1 procentu od sumy szacunku ubezpieczeniowego każdej budowli. Gdy jednak budowla jest oszacowana powyżej 100.000 mk., podatek dodatkowy oblicza się tylko od tej ostatniej sumy.

Podymne z osad włościańskich tudzież z nieruchomości, położonych w osadach, utworzonych z miast, określone w art. 164 i 194 ustawy rosyjskiej o podatkach bezpośrednich, podwyższa się dla osad klasy pierwszej ośmiokrotnie, dla osad klasy drugiej i trzeciej — sześciokrotnie.

Art. 5. Kwoty, wyrażone w walucie rublowej, przelicza się na marki polskie według stosunku 216 mk. polskich za 100 rb.

Przerachowanie stawki podymnego wyraża się w pełnych markach; należności w ilości 50 lub więcej fenigów liczy się za jedną markę, należności zaś w ilości mniejszej od 50 fen. nie wchodzi w rachubę.

Art. 6. Opłatę drogową w wysokości 15% od głównych podatków gruntowych i podymnego, ustanowioną na mocy zatwierdzonych władzą cesarską w dniu 19 czerwca 1870 roku przepisów o utrzymaniu dróg ziemskich w guberniach Królestwa Polskiego (Dz. Pr. tom LXX, str. 242), tudzież pobieranie obowiązującej dotychczas opłaty transportowej w odniesieniu do wszystkich gruntów, jakoteż domów, podlegających podatkowi gruntowemu lub podymnemu — znosi się.

Uchyła się również art. 273 i 274 ustawy o podatkach bezpośrednich, wyd. 1903 roku, ustanawiające specjalny podatek na koszty utrzymania sądów gminnych.

Art. 7. Za podstawę do obliczania dodatków do głównych podatków gruntowych na rzecz powiatowych związków komunalnych, w myśl art. 7 p. 1 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14, poz. 151), przyjmuje się 52% tych podatków, według wymiaru urzędów skarbowych.

Art. 8. Minister Skarbu ma prawo podatki gruntowe i podymne co do tych jednostek podatkowych, gmin lub okręgów, które poniosły straty

wskutek wojny lub spowodowanych nią klęsk żywiołowych, zniżać, odra-
czać, rozkładać na raty i umarzać na wszelkie sumy i bez ograniczenia
terminu.

Bliższe postanowienia w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1920 r.
i obowiązuje przez r. 1920 i 1921.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Predycent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski